

[Anders Andersen.]

Jeg siger, at hvis det forslag, som venstre stillede, var blevet gennemført, ville det have betydet, at dansk landbrug ville kunne få en større pris for smørret, end man kan efter den ordning, som det ærede medlem og hans parti var med til at gennemføre.

Jeg lagde vel mærke til, at den højtærede landbrugsminister understregede, at en række af de landbrugslove, som er blevet gennemført, var gennemført i enighed med landbruget. Det er jeg fuldt ud klar over, men jeg tror også, at den højtærede landbrugsminister er klar over, at hvis der her i tinget kunne skabes forbedringer i disse love, ville det ikke forrykke enigheden inden for det danske landbrug af den grund. Det tror jeg trods alt at den højtærede minister vil erkende, og jeg betragter det stadig væk som en fordel, om man kunne have undgået denne mindstepris på 6 kr. og kunne have fået gennemført det forslag, som partiet venstre har stillet på dette område.

Jeg skal ikke forlænge denne debat. Jeg tror, at tiden er ved at være så fremrykket, at der ingen grund er til at trække disse forhandlinger i langdrag. Men der er en enkelt ting, som jeg alligevel føler trang til at understrege, og det er de betragtninger, som det ærede medlem hr. Niels Andersen var inde på med henblik på ejendomsskatterne, og hans referat af de bemærkninger, som Finanstidende havde haft ... (Niels Andersen: Det var et citat!) ... ja, et citat af nogle udtalelser, jeg skulle have fremsat derom. Jeg vil gerne understrege over for det høje folketing og over for offentligheden, at jeg har den opfattelse, at ejendomskatternes afvikling ikke er et problem for dansk landbrug alene, og jeg har for øvrigt gang på gang givet udtryk derfor ude omkring. Jeg kan jo ikke have ansvaret for, at Finanstidende indfører det lille ord „specielt“ foran „til fordel for landbruget“. Det må stå for Finanstidendes egen regning. Det er min absolutte overbevisning, at den udvikling, vi på dette område har været inde i, og som er blevet fremmet igennem de ekstraordinære faste skatter, som denne regering har gennemført for byområderne, har været medvirkende til at fordyre mulighederne for at have eget hus i byområderne.

Det er et problem i byområderne, såvel som ejendomsbeskatningen er et problem for landbrugerne og andre ude i landdistrikterne. For mig står det sådan, at dette problem må løses både for landbruget og for andre.

Jeg vil gerne understrege dette netop i anledning af, at det ærede medlem hr. Niels Andersen fremdrog dette citat fra Finanstidende. Det har i hvert fald givet mig lejlighed til at understrege mit synspunkt også på disse områder.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen sluttede med at spørge, hvordan jeg ønskede danske landbrugsvarer afsat, om jeg ønskede statshandel eller hvad. Jeg må sige, jeg blev lidt desorienteret. Jeg tror ikke, jeg i mit første indlæg havde været inde på disse betragtninger. Jeg har den opfattelse, at vi igennem vore eksportudvalg, som omfatter både andelsbevægelse og privat handel, har organer, der vil være effektive til at løse spørgsmålet om afsætningen af danske landbrugsvarer fremover, ligesom de har været hidtil. Jeg forstår derfor ikke det ærede medlem hr. Niels Andersens spørgsmål. Der er for mig i dette tilfælde intet problem.

Jeg kunne have lyst til at vide, hvad det ærede medlem har ment med sit spørgsmål i så henseende, men jeg skal slutte disse få betragtninger med at understrege, at det stadig væk er min opfattelse, som jeg gav udtryk for i mit indlæg i formiddags, at en række af de vanskeligheder, jeg pegede på: tolddiskriminering, vanskelige afsætningsforhold inden for de seks, vil opstå som problemer for dansk landbrug.

Jeg vil slutte med at understrege, at medens der på andre områder har været en udvikling, som har betydet en forbedring af erhvervenes vilkår, er denne forbedring ikke fulgt op inden for dansk landbrug. Det kunne være interessant at vide, hvad man fra regeringens side agter at stille op over for denne udvikling. Vi har fra venstres side, skal jeg sige fra oppositionens side, klart understreget, at vi ønsker at føre en politik, der skulle begrænse omkostningernes stigning netop gennem den skattelettelspolitik, som vi har foreslået. Regeringen ønsker ikke at gå den vej; jeg kunne have lyst til at